

Aleg. 62

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi do pobierania opłat kopytkowych.

Wysoki Sejmie!

Na podstawie ustawy z dnia 22. maja 1897. (dz. u. kr. Nr. 32.), przedłużonej rozporządzeniami Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1900. (dz. u. kr. Nr. 45) i z dnia 3. lipca 1903. (dz. u. kr. Nr. 76) pobiera gmina miasta Stanisławowa kopytkowe na dziewięciu, do miasta prowadzących drogach.

W ostatnich latach wskutek rozwoju miasta zaszła potrzeba pobudowania względnie uporządkowania kilku nowych ulic, graniczących z Kuhihinem wsią i kolonią, któremi można bardzo łatwo ominąć istniejące zapory mytnicze i tem samem uczynić prawo poboru myta kopytkowego iluzorycznem.

Wobec tego gmina wniosła prośbę do Wydziału krajowego o wyjednanie nowej koncesyi na pobór kopytkowego przy 15 zaporach mytniczych, z których 9 miałyby stać na dotychczasowych miejscach, a 6 na nowych ulicach.

Wydział powiatowy w Stanisławowie na posiedzeniu z dnia 26. lipca br. uznał ustawienie tych zapor za konieczne.

Według preliminarza na r. 1904. wydatki na cele drogowe w Stanisławowie wynoszą 118.918 K. Na ich częściowe pokrycie służy dochód z kopytkowego w kwocie 49.125 K. Utrata tak znacznej sumy z funduszu drogowego spowodowałaby musiała zupełny zastój w tym dziale gospodarki gminnej, gdyż gmina obecnie łoży ze swych funduszy już tak wielkie sumy na cele drogowe, że dalszych ofiar nie byłaby w stanie ponosić.

Utrata ta byłaby tem dotkliwszą ze względu, że miasto od kilku lat znajduje się w stadyum szybkiego wzrostu, który powoduje coraz większe potrzeby i coraz większe nakłady ciężary, a wzrost dochodów nie idzie w parze ze wzrostem potrzeb.

Wobec tego wydatny zasiłek, jaki przynosi kopytkowe, staje się coraz niezbędniejszym.

Mimo długu w kwocie 2,400.000 K gmina stara się w dziale gospodarki drogowej iść z postępem czasu i wymagań. W ostatnich latach wyłącznie ze swoich funduszy poniosła ona kosztą brukowania dróg i placów. Bruki te mają obecnie powierzchnię 12.460 m² i przedstawiają wartość około 140.000 K.

Długość dróg miejskich utrzymywanych z funduszu drogowego wynosi 22·5 km.

Nadto gmina przeprowadza z funduszu drogowego kanalizację miasta. Dotychczasowe koszty kanalizacji wynoszą około 250.000 K. Koszt dalszych robót z pominięciem wielu ulic podrzędniejszych lub mało zabudowanych wyniesie około 500.000 K. Powyżej wymienione roboty stanowią tylko część tego, czego konieczność i warunki miejscowe ze względu na ułatwienie komunikacji, ład i porządek wymagają.

Jak wykazały rachunki i preliminarze drogowe, corocznie przez komisję specjalną kontrolowane, a przez Wydział krajowy badane, administracja drogowa w Stanisławowie jest prowadzona fachowo i z pożytkiem dla rozwoju miasta.

Na tej podstawie Wydział krajowy oświadcza się za udzieleniem gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór myta kopytkowego na 3 lata przy 15 rogatkach na tych samych warunkach jak dotychczasowe.

Z chwilą wejścia w życie projektowanej ustawy utraci moc obowiązującą dotychczasowa ustawa z dnia 22. maja 1897. (dr. u. kr. Nr. 32).

Na podstawie przedstawionego stanu rzeczy Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr Stanisław Dąbski w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi
na pobór opłat kopytkowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic,
placów i dróg miejskich udziela się gminie miasta Stanisławowa
na przeciąg trzech lat od chwili wejścia w życie niniejszej
ustawy prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami
poniżej określonymi.

Art. II.

Gmina miasta Stanisławowa pobierać ma myto kopytkowe
na następujących piętnastu do miasta prowadzących drogach:

- 1) Mykietyńce-Knihynin,
- 2) Krechowce-Knihynin,
- 3) Pasieczna-Knihynin,
- 4) Opryszowce-Knihynin,
- 5) Czukałówka-Knihynin,
- 6) Krechowce-Knihynin (ulica Lipowa),
- 7) Zagwóźdz-Knihynin,
- 8) Wołczyniec-Knihynin,
- 9) na drodze do dworca kolejowego (ul. Romanowskiego),
- 10) na ulicy Pełesza,
- 11) na ulicy Rejtana,
- 12) na ulicy Słowackiego,
- 13) na ulicy Szewczenki,
- 14) na ulicy Racławickiej,
- 15) na ulicy Batorego.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1. od konia, muła lub osła w zaprzęgu 6 (sześć) halerzy;
2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 4 (cztery) halerze;
3. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) halerze;
4. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) halerz;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o niższeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania tychże wogóle i w dobrym stanie, i używania na ten cel prestatyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminarzowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych roboty uskutecznione zostały

i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wy-czerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Stanisławowa, pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej sprawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem z dnia 20. grudnia 1897, dz. u. kr. Nr. 72.— Jeżeliby zwykle środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszy w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Stanisławowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 22. maja 1897. (dz. u. kr. Nr. 32.) przedłożona rozporządzeniami Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1900, (dz. u. kr. Nr. 45) i z dnia 3. lipca 1903. (dz. u. kr. Nr. 76.) o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa koncesyi na pobór opłaty kopytkowego.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

